

N:o 5.

Ank. till Riksd. kansli den 7 februari 1905, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 25 kap. 20 § strafflagen.

Genom proposition, n:o 11, af den 31 december nästlidet år, hvilken af båda kamrarna blifvit till lagutskottet hänvisad, har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

om ändrad lydelse af 25 kap. 20 § strafflagen.

Härigenom förordnas, att 25 kap. 20 § strafflagen skall erhålla följande ändrade lydelse:

Begår ämbetsman brott, därför han till straffarbete eller svårare straff dömes; varde tillika dömd till afsättning från ämbete, som han innehafver, ändå att brottet utom ämbetet begånget är: äro omständigheterna synnerligen mildrande; då må till mistning af ämbetet på viss tid dömas.

Varder ämbetsman, till hvars ämbete hör att undervisa eller uppfostra ungdom, enligt 18 kap. 6 § 1 mom. dömd till fängelse för otukt med ungdom, som han i kraft af sitt ämbete eller eljest hade till undervisning eller uppfostran, eller dömes han enligt 18 kap. 13 § till ansvar för någon tukt och sedlighet sårande gärning, däraf synnerlig fara för sådan ungdoms förförelse kom; skall tillika till afsättning eller till mistning af ämbetet på viss tid dömas.

Ifrågavarande proposition är, såsom inhämtas af det vid densamma fogade statsrådsprotokoll för den 6 november 1903, föranledd af Riksdagens skrifvelse till Konungen den 10 maj 1899, hvori Riksdagen anhållit om framläggande af förslag till sådan ändring af gällande lagbestämmelser, hvarigenom kunde ernås, att, då religions- eller skollärare eller innehafvare af annan ämbets- eller tjänstebefattning, hvilken innebure uppgift att såsom uppfostrare eller läromästare omhänderhafva ungdom till undervisning eller uppfostran, gjorde sig skyldig till brott, som omförmäldes uti 6 eller 13 § af 18 kap. strafflagen, under sådana förhållanden, att hans bibehållande vid ämbetet eller tjänsten måste anses olämpligt, afsättning komme att i hvarje fall följa på den brottsliga gärningen.

Utskottet, som icke funnit något att erinra mot det framlagda lagförslaget, hemställer

att ifrågavarande proposition må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 7 februari 1905.

På lagutskottets vägnar:

ERNST TRYGGER.